
Ruskie Piaski, st. 8, gm. Nielisz, woj. lubelskie, AZP 86-86/65

Informator Archeologiczny : badania 33, 40

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RUSKIE PIASKI, st. 8, gm. Nielisz, woj. lubelskie, AZP 86-86/65

- ślad osadnictwa z epoki neolitu
- ślad osadnictwa z okresu nowożytnego

Badania wykopaliskowe kierowane przez mgr. Józefa Niedźwiedzia (ROBiDZ w Lublinie) miały charakter prac sondażowych. Finansowane przez inwestora prywatnego. Ich celem było rozpoznanie stanowiska pod względem obecności nawarstwień kulturowych i obiektów ziemnych oraz wykonanie badań ratowniczych w przypadku ich stwierdzenia, przed rozpoczęciem robót inwestycyjnych na tym terenie.

Łącznie przebadano powierzchnie około 1 ara i nie odnotowano obecności obiektów archeologicznych ani nawarstwień kulturowych. Jedynymi znaleziskami odnotowanymi w warstwie ornej były: ceramiczny fragment pokrywki nowożytnej (XIX-XX w.), bardzo drobny i mało charakterystyczny fragment ceramiki neolitycznej oraz 2 narzędzia krzemienne (drapacz i odłupek), które wstępnie datowano na epokę neolitu i przypisano kulturze lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej.

Dokumentacja powykonawcza z badań znajduje się w WUOZ Lublin, Delegatura w Zamościu, a materiały zabytkowe zdeponowano w Muzeum Zamojskim w Zamościu.

RUSZOWICE, st. 35, gm. Głogów, woj. dolnośląskie, AZP 68-19/236

Ratownicze badania archeologiczne zostały przeprowadzone w 1999 roku przez firmę „AKME” Zd. Wiśniewski przy współpracy terenowej Muzeum Archeologiczno-Historycznego w Głogowie. Prace badawcze z ramienia „AKME” były nadzorowane przez dr. Aleksandra Limisiewicza, natomiast kierował nimi w imieniu wymienionego wyżej muzeum mgr Zenon Mendel. Ponadto w badaniach, zarówno na etapie terenowym, jak i gabinetowym, wzięli również udział mgr K. Czapla, mgr Al. Dobrowolski, mgr W. Pogorzelski, mgr L. Lenarczyk oraz student Katedry Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego A. Hajzler.

Strzegowa – Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. małopolskie, AZP 95-54 – patrz paleolit

Święty Wojciech, st. 7, gm. Międzyrzecz, woj. lubuskie, AZP 51-14/22 – patrz paleolit

TANOWO, st. 3, gm. Police, woj. zachodniopomorskie, AZP 28-04/3

- kompleks obozowisk późnopaleolitycznych, mezolitycznych i protoneolitycznych.

Badania prowadził dr hab. Tadeusz Galiński (Dział Archeologii Muzeum Narodowego w Szczecinie). Finansował WKZ w Szczecinie. Dwunasty sezon badań.

Badania stanowiska w sezonie 1999 związane były z realizowaną tam inwestycją dotyczącą budowy rurociągu wodnego Gunia – jez. Głębokie i miały charakter ratowniczy.

W różnych, zagrożonych zniszczeniem częściach stanowiska, obejmującego teren wału morenowego o powierzchni liczącej ponad 2000 m², wykonano kilkanaście większych i mniejszych odkrywek kontrolnych. W jednej z nich natrafiono na ślady kolejnego na tym stanowisku skupienia osadniczego.

W założonym tu wykopie XVI/99 o powierzchni 60 m² odsłonięta została niewielka krzemienica, licząca około 1,5 tys. zabytków krzemiennych i kamiennych oraz towarzyszące jej skupisko licznych fragmentów ceramiki protoneolitycznej, z których większość zalegała w kilku jamkach zawierających ułamki tych samych naczyń.

Wśród wytworów krzemiennych znajdują się rdzenie, drapacze, rylce, półtylczaki i zbrojniki trapezowate. Dominuje technika wiórowa.